

[Glistrup]

end det, som Piet Hein kan nå op til, ja, langt, langt mere end atomfysikere eller andre kan komme til. Det er virkelig med det som med de opgaver, som dette hus har stillet skatteforvaltningen over for: det kræver de absolut ypperste inden for vores civilisation, hvis man overhovedet på nogen som helst måde skal nærme sig det besynderlige begreb, som hr. Tastesen fremdrog her i debatten, og som han kaldte retfærdig skatteligning. Det kan ikke lade sig gøre med det forhåndenværende menneskemateriale.

Arne Bjerregaard (KrF):

Ja, afskaf indkomstskatten, og mange problemer er løst, deri er jeg da helt enig med hr. Glistrup. Jeg må dog sige, at vi mener, at vi med en radikal forenkling af hele vort indkomstskattesystem har en mulighed for at nå et ganske pænt stykke af vejen henimod fuld retssikkerhed på skatteområdet, men jeg må indrømme, at med den nuværende skatte Lovgivning er det nok svært at nå frem til fuld retssikkerhed på området. Derfor skal vi da ikke undgå at gå et stykke af vejen, og jeg må da indrømme, at jeg forstod på ministeren, at han ville imødekomme de fleste af de forslag, der er anført i betænkningen, og deri er der da noget positivt.

Når det gælder områder som forhåndsbesked, henstand ved klage og lighed for loven mellem myndighed og skatteyder osv., må vi sige, at der er ikke så meget at diskutere i forhold til det, som er stillet som forespørgsel i dag. Ministeren har sådan set svaret positivt på tingene.

Selvfølger er der visse områder, som ministeren ikke vil tage med ind, og det er f. eks. spørgsmålet om godtgørelse for udgifter vedrørende skattesager. Det ønsker ministeren ikke at gennemføre, og vi erkender da, at det kan have sine problemer at gøre det, men man må jo også spørge sig selv, om det er klogt at afvise på en eller anden måde i hvert fald at gennemføre det, for skatteyderen finder det da urimeligt, at han på grund af myndighedernes forkerte ligning skal påføres en udgift, som han ikke kan få godtgjort. Det føles for den almindelige borger som noget urimeligt.

Og så er der endelig spørgsmålet om skattelovrådet. Det har vi jo haft til behandling her i tinget før, og nu forstår jeg, at der tilsy-

neladende er et flertal, der vil gå ind for, at vi skal have sådan et skattelovråd. Vi er da i kristeligt folkeparti villige til at drøfte oprettelsen og udformningen af et sådant.

Endelig mener jeg også, der er et spørgsmål om domsafgørelsens påvirkning af praksis for tidligere ansættelser. Jeg mener, det må vurderes, idet skatteyderen har handlet i tillid til praksis og som sådan set kan regulere, når en domsafgørelse går imod hidtidig praksis. Det er uheldigt, at borgere, som har handlet i tillid til praksis, skal komme ud for sådanne overraskelser, og derfor er jeg enig i, at det kun må gælde for fremtidige skatteansættelser, hvis praksis ændres på grund af domsafgørelser.

Med hensyn til de fremsatte dagsordensforslag må jeg sige om venstres forslag, at det kunne se ud, som om det motiverede dagsordensforslag er lavet inden behandlingen her i tinget, idet ministeren jo har været imødekommende på et væsentligt område. Men vi må sige, at vi af hensyn til den sidste linje i dette dagsordensforslag, som vi er enige i, vil undlade at stemme for det andet forslag, det om at tage ministerens redegørelse til efterretning, simpelt hen fordi det første forslag ikke kommer til afstemning, idet jeg går ud fra, at det andet dagsordensforslag bliver sat til afstemning først.

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Nu er det jo godt for både hr. Glistrup og mig, at vi ikke er eksperter på skatteområdet, for eksperter er enøjede og rasende.

Jeg ved ikke, om hr. Anders Poulsen er ekspert, nogle gange kunne jeg få det indtryk. Hr. Anders Poulsen bruger megen tid på heroppe fra folketingets talerstol at præsentere en teoribygning for den del af befolkningen, der gider høre på det, nemlig en teoribygning om en profiskal holdning hos skattevæsenets ansatte, en teoribygning om, at socialdemokratiets ordfører og jeg skulle gå ind for en eller anden form for kollektiv retfærdighed, der ikke i fornødent omfang vøgtede det enkelte menneskes interesser, og andre former for ejendommelige påstande og insinuationer, som jeg selvfølgelig må tilbagevise som fejlforklaringer af den holdning, jeg har, men som måske er et for hr. Anders Poulsen anvendeligt tidsfordriv.